

»Καὶ ἐξηλείφθη πᾶν τὸ ὑπάρχον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

»Καὶ ἐκραταιοῦντο τὰ ὕδατα ἐπὶ τῆς γῆς ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.

»Καὶ ὀλιγόστευον τὰ ὕδατα μετὰ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

»Καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἀραράτ.

»Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ζῶα.

»Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Νῶε.

»Δὲν θέλει πλέον ἐξολοθρευθῇ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ κατακλυσμοῦ· οὐδὲ θέλει εἶσθαι πλέον κατακλυσμὸς διὰ τὴν γῆν.»

Τοῦτο εἶναι τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης.

»Θέτω τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σημεῖον διαθήκης μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς.»

»Καὶ ὅταν συννεφώσω νεφέλην ἐπὶ τῆς γῆς, θέλει φανῇ τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.

»Καὶ θέλω βλέπει αὐτὸ, διὰ τὴν ἐνθυμῶμαι τὴν παντοτεινὴν διαθήκην τὴν μεταξὺ Θεοῦ καὶ παντὸς ἐμψύχου ζώου ἐκ πάσης σαρκὸς, ἥτις εἶναι ἐπὶ τῆς γῆς

*Πότε πρέπει τὸ παιδίον νὰ δώσῃ τὴν
καρδίαν του εἰς τὸν Θεόν;*

Εὐγενὴς τις κυρία, διδασκάλισσα Κυριακοῦ Σχολείου, ἔκαμν εἰς τὰ μικρὰ κοράσια τῆς τάξεώς της τὴν ἀκόλουθον ἐρώτησιν—πότε ἐν παιδίον πρέπει νὰ δώσῃ τὴν καρδίαν του εἰς τὸν Θεόν; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην διαφόρους ἔλαθεν ἀποκρίσεις. Ἐν μικρὸν κοράσιον εἶπεν ὅτι,—τὸ παιδίον πρέπει νὰ δώσῃ τὴν καρδίαν του εἰς τὸν Θεόν, ὅταν γείνη δεκατριῶν ἐτῶν. Ἐν ἄλλο δὲ εἶπεν ὅταν γείνη δέκα ἐτῶν. Ἄλλο πάλιν εἶπεν ὅταν γείνη ἑξ ἐτῶν. Ἐπὶ τέλους μικρὸν τι κοράσιον ἀποκριθὲν εἶπεν ὅτι «Πρέπει νὰ δώσωμεν τὴν καρδίαν μας εἰς τὸν Θεὸν εὐθὺς ὅμα γνωρίζωμεν τὸν Θεόν.»

Ῥαῖα καὶ ὀρθοτάτη ἀποκρίσις.

Η ΥΓΕΙΑ.

Ἡ υγεία εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς τοῦ κόσμου εὐτυχίας. Ὁ πλοῦτος εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν τῆς υγείας. Δυνατὸν καὶ ἀντέχον σῶμα εἶναι ἀρκετὸν κεφάλαιον ὅπως ἀρχίσῃ τις δι' αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις. Νεὺς υγιὴς καὶ καλὴ κρίσις αὐξάνουσι πολὺ τὴν ἀξίαν του. Ἐχων τις αὐτὰ εὐκόλως δύναται νὰ προσπορίζῃται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ νὰ εὐφραίνῃται εἰς

τὸν καρπὸν τοῦ κόπου του, ἀφοῦ τὸν ἀποκτήσῃ. Λοιπὸν αἱ προσέχωμεν εἰς τὴν υγείαν ἡμῶν.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΩΡΓΟΣ.

Ἐνας γεωργὸς ἐμβαίνει εἰς τὸν οἶκον τοῦ κριτοῦ, Κλαίων καὶ τεταραγμένος πίπτει ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
—Τί ἔχεις; ὁ κριτὴς τῷ λέγει μ' ὕψος ἡγεμονικόν, Σῆκω, στάσου καὶ εἰπέ με ἂν τι ἔπαθες κακόν.
—Συμπορὰ πολλὴ συνέβη, ἔνα βῶδι σου κριτὰ,
'Απὸ τὸν 'δικόν μου ταῦρον ἐπληγώθηκε φορικτὰ,
Καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ποία εἶναι ἡ ποινὴ,
Καὶ τί πρέπει νὰ σοὶ δώσω ἐπὶ ἀντιπληρωμῇ.
—Εἶσαι ἄνθρωπος κυττάζω τίμιος, εἰλικρινής,
'Απεκρίθη μὲ χαρὰν τοῦ ὁ κριτὴς ὁ εὐγενής,
Οὔτε τώρα θὰ νομίσῃς ἀδικίαν κατ' οὐδέν,
'Αν διὰ ποινὴν σου πάρω ἀπὸ τὰ 'δικά σου ἔν.
—Εἶναι δίκαιον· τῷοντι λέγει, καὶ ὁ χωρικὸς,
Πλὴν μὲ συγχωρεῖς τὸ λάθος—'Εξεφράσθηκα κακῶς.
'Ἐνα βῶδι ἰδικόν μου, πίστευσέ με, ὦ κριτὰ,
'Απὸ τὸν 'δικόν σε ταῦρον ἐπληγώθηκε φορικτὰ,
Καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὴν κρίσιν ὅπως ἔμῃ ζημιωθῶ
Μ' ἔνα βῶδι ἰδικόν σου πρέπει ν' ἀντιπληρωθῶ.
—Πλὴν ἐξέτασις εἰς τοῦτο, ἐκ τῆς ἔδρας ἐγερθεῖς
Πρέπει, φίλε μου, νὰ γίνῃ ὁ κριτὴς φωνάξ' εὐθὺς.
Νὰ κυττάσωμεν πῶς τρέχει, πῶς συνέβη τὸ κακόν,
Καὶ ἂν σχέσιν τινὰ ἔχῃ μ' ἄλλο περιστατικόν ...
Πᾶσα δὲ ἀνάγκη εἶναι καὶ τὸν νόμον ἐντελῶς
Νὰ ἰδῶ, νὰ ἐρευνήσω, ὥστε σφάλμα παντελῶς
Φύλτατε, νὰ μὴ συμπεσῇ, ἂν ἰδῶ δὲ ὅτι σὺ
'Ἐχεις δίκαιον, ἀμείσως εἰν' ἡ μοῖρά σου χρυσή.
—Θυαμασία σου ἡ κρίσις! φεύγων κράξ' ὁ γεωργός,
Πῶς τὸ πρᾶγμα θὰ ὑπάγῃ βλέπω βλέπω ἐναργῶς,
Σὺ ὁ νόμος ἐλευθέρως νὰ ἀρπάξῃς ἀπατεῖ,
Νὰ πληρόνῃς ὁμῶς, φίλε, ἂν καὶ ἂν πολλὰ ζητεῖ.

ΑΓΑΠΗ ΛΑΜΠΙΣΗ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πῶς ὀνομάζεται ὁ πάππος τοῦ Δαυὶδ;
2. Ποία ἔγενε λεπρὰ, διότι κατεφρόνησε τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ της;
3. Ποίαν συγγένειαν εἶχον οἱ γονεῖς τοῦ Μωϋσέως πρὸ τοῦ γάμου των;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκρίται τῶν ἐφημερίδων «Ἀστέρος καὶ Παίδων», ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἡ Διεθνωσις ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τοῦ συναδέλφου του κ. Ἰακώβου Σ. Δοδαρ, πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.